

Periòdic il·lustrat que sortirà, almenys, dues vegades al mes.

Preu: 10 céntims

Propagueu les excel·lències de l'Estatut de Catalunya. Votar per l'Estatut és votar per la consolidació de la República Espanyola i per la llibertat de la nostra terra.

Reaccionaris disfressats

QUAN es diu una incongruència des d'un lloc insolvent; quan es xerra massa en un cafè o en una barberia, no cal fixar-se gaire ni amb l'abast exacte dels termes emprats, per a discutir i criticar no importa quina qüestió, ni amb les intencions que animen certa "verborrea" atàvica, de tants meridionals purs.

N'hem sentit tantes i n'hem llegit tantes! Però, tanmateix, tot acostuma a fer el seu curs normal per damunt de tanta misèria i de tanta estultícia.

Quan aquestes incongruències esdevenen un "leit motiv", una cançó de l'enfadós, (una ràbia de la més vermella, mal continguda, per dir-ho més gràficament), cal aixecar una veu, no de protesta, perquè cadascú pensa com vol i pot dir les xavacanades que li plagui sense fer mal a ningú, però sí de disconformitat, per a que la massa pugui seguir el recte camí, i jutjar en definitiva.

Ultimament havem sentit a dir o havem llegit amb més o menys insistència, que "Palestra" era un "Fascio" català, que tots els catalanistes "eren aburgesats i conservadors", que els republicans eren pistolers de Puig d'Asprer, que els del Centre Obrer eren social-feixistes i potser encara en podríem catalogar alguna més contra els elements "esquerrans" de la nostra ciutat, que en "Coalició"—vertadera concòrdia civil, com en diu un estimat amic nostre—han arribat al governall de la cosa pública.

Si els lladrucs vinguessin de la dreta, res no diríem, per considerar-ho natural i humà, per despit o per desig de bogar pel triomf d'un ideal que, sentit lleialment i defensat noblement, mereixerà sempre els nostres respectes, per equivocat que el considerem.

Però ens venen més aviat de la extrema-esquerra (?) i per això cal desmentir aquestes afirmacions que ningú no pot provar, ni se les creuen els mateixos que les escriuen.

Cal que els elements que han format la "Coalició" es donguin compte del que en realitat es tracta. Encara que aparentment és un atac al catalanisme, que en aquesta unió hi ha donat un caire gairebé romàntic, en realitat és un atac, potser inconscientment, a la Coalició que tants bons fruits ha donat i més en donarà en el successiu.

Donem un toc de clarí, noblement, per posar les coses en el seu lloc i per desfer l'enlluernament de frases buides, que farien molt bonic en una conversa de cafè (però que en definitiva podria resultar perjudicial) i que es diuen per "épater" i per afalagar un mal entès cofoïsme proletari, fals i rastrer, que hom tracta de posar de moda.

Certes campanyes que les escurrialles de partits caducats intenten fer inútilment i que si fossin millor redactades semblarien procedents de "El Debate" o "A. B. C.", ens fan la mateixa llàstima que aquell pobre *baturro* que al veure el tren per primera vegada anava exclamant situat en mig la via:

Chifla, chifla; en cuanto tu no te apartes!...

I vertaderament, uns pocs intrusos, sense altre historial polític que les seves traïcions i la seva bilis, ni altre programa que fer el joc de la reacció i del centralisme, queden situats en el lloc del *baturro* i sols provocaran una riallada general per més serietat que procurin adoptar en la seva ridícula actitud.

Ja tindrem ocasió de parlar-ne més detalladament posant els punts sobre les iii, i desenmascarant a alguns despreocupats que escupen sense comprendre que la saliva els hi cau damunt d'ells mateixos.

I el poble aviat sabrà d'on surten les *misses* per atacar els partits d'esquerra per gent disfressada grollerament d'esquerrans.

Cal saber-se caracteritzar amb més traça!

DR. FARLING

Trucades de EL DESPERTADOR

Uns senyors respectables feien pràctiques de determinada llengua, mentre alternaven amb la feina electoral que tenien.

Per això fer, es separaven dels altres i apart en un recó, *dale que dale*, per entrenar-se.

Un dia un intrigat company d'ells, va escoltar la conversa i va sentir com un d'ells deia:

-- *Es que yo hablo la lengua de Cervantes más bien que ti.*

Premiarem amb un objecte d'art qui endevini l'autor d'aquesta piquiponiana. Paraula!

Apa, endevinaires; proveu sort!

☞ Tothom sap que una de les especialitats dels de la Perseverància, a més de portar el ventilador al trau de la solapa, consisteix amb aquells esmorzars i dinars de germanor que han esdevingut famosos.

Doncs bé, ara ja tenen uns competidors d'envergadura, perquè els de la Indústria i Comerç també han organitzat un àpet de germanor, que com a profans i barrilaires, serà sopar.

Prometem assistit-hi, perquè essent servit pel simpàtic Ramon de Novetats, per força ens haurà de complaure, com a bons gourmets.

☞ Els pacífics veïns del carrer de Santa Magdalena estan esverats, perquè molts de dies no poden dormir. I no és perquè el nostre castís «speaker» hi vagi a cridar EL DESPERTADOR, sinó perquè hi ha un cas, d'alienació mental, que quan té les hores propícies, posa en moviment tot el barri. Sabem que han proposat, en el cas que les autoritats no hi posin remei, organitzar un campament sota el pont, per anar-hi a dormir.

Confiem de les nostres estimades autoritats republicanes que no ho permetran i demostraran que tenen

més interès pel bé públic que les patums de la monarquia.

☞ Anàvem pel Firal, a la recerca de rumors alarmants, quan es presentà un trio compost per Enriqueta-Marina-Maria—el bó i millor de la ciutat—que discutia acaloradament. Sembla que parlaven d'un jove alt, elegant, ben vestit i fill de bona casa que s'interessa no se sap ben bé per quina d'elles. Creiem que a última hora se'l varen rifar a palletes. Ja ens enterarem a qui ha tocat el regaio.

☞ Ha intrigat molt al nostre detectiu aquell auto plè de gentils ninetes que passà pel Firal dimecres últim. Només pogué identificar una nena que ens agrada molt i no diem el nom perquè no agafi pretencions.

☞ Advertim a la simpàtica Pilar (del Carme) que no s'hi val a *castigar* d'aquella manera a aquells estudiants d'ingrès i primer any de batxillerat, perquè els pot espavillar el creixent i tindrà la culpa si els donen «bola» a fi de curs.

Esperem que tindran d'intervenir-hi les autoritats.

☞ Aquesta setmana, per no deslluir la importància d'aquest extraordinari, no ens ocupem degudament dels «Tres Mosqueters» ni del mestre (?) «sucio» Bastons. Ja en parlarem en números ordinaris!

Mestre (?) BASTONS: Llegiu!

Els que no votin o combatin l'ESTATUT no són, no poden ésser catalans encara que portin el cognom de català. Són successors d'alguna de les abominables violacions que cometeren a Catalunya els exèrcits d'En Felip V. No poden ésser altra cosa, pobres;

Trucades d'altri

Hem rebut una *trucada* d'En Pepito «Americana» (pantalons blancs i capell de palla). Com que es tracta de l'àrbitre de l'elegància olotina i d'un element molt influent per la venda del nostre periòdic, no podem excusar-nos, i la publiquem textualment:

«Al Ball del Centre Fontanella.—El faracàs de un Ball de un jové oloti.—La simpática Lola y banari un jove a Buscarla per balla y ella liba di ab ell ay no perque em fa mal els plantas del peu, yo bax dir li estabe, y des pues y ba ana un jove ques cunegut ques decam Mancha, y per que tenia nes pesetes que yo, banarla abuscarla y la jovene ta y Baná.—Pepito Americana»

Nosaltres, amb tot el respecte, ens atrevim a objectar: Tanta cosa per dir que li varen donar carabassa?

Ja heu llegit el manifest de l'Avi?
Ja heu llegit el manifest del «Casal Català» i «Concentració Republicana», amb el refrendat del Diputat, senyor Garganta?
Llegiu-los i voteu per l'Estatut!!!

Cultura Física

El partit a benefici dels sense feina, que tingué lloc en el camp del nostre Club de Futbol, resultà un èxit, principalment de públic (que és el que es tractava de demostrar) i també val a dir que hom en sortí ben complagut, per la qualitat del joc.

En Gràcia, antic *defender* del Barcelona, ens demostrà que encara recordava el seu estil de conductor excel·lent de línia d'atac i de davanter perillós per la precisió del seu joc de cap.

Els altres jugadors «veterans» varen anar força bé, només que acabat el partit es tingué de fer passar el «rulèu» per aplanar el terreny, ja que de tant en tant, en lloc de donar el cop de peu a la pilota l'enfonsaven a terra i feien una mena de «clot d'obús», en els que s'hi amagava l'extrem dret del primer equip, quan En Codinac feia una entrada d'aquelles entrades de pit i cap de costella.

El resultat fou de 3 a 2 a favor dels petits.

Felicitem a tots i que per molts anys.

REPORTER

L'esperit d'equitat, el voler que la justícia substitueixi la força en les relacions entre els Estats i els pobles, pledeja en favor de Catalunya. No hi ha d'haver pobles amb l'ànima esclavitzada.

Cal que voteu a favor de l'Estatut.

Ens han dit...

Que cal parlar de les festes del Carme.

Que com sempre foren lluïdes.

Que el sermó va resultar «políglota».

Que sí, que es feu en tres o quatre llengües.

Que a la processó hi anaren pocs però mai avinguts.

Que hom va notar el *descuit* dels *tututs*, que en entrar la processó a l'església no tocaren la «Marsellesa».

Que si abans es tocava la marxa dels esternuts, ara és precís que es toqui la «Marsellesa», sinó es vol passar per contrari al règim.

Que es va notar l'absència dels elements «Catòlics».

Que solament hi havia catòlics.

Que En Pere Lloses era representat per una personalitat de pes i de presència.

Que En Mero portava la representació d'En Lloses i, per tant, el seu ventall.

Que la sessió de cinema en català, fou un èxit de concurrència.

Que hi havia les nenes més bufones de la ciutat.

Que l'orquestrina de can Fontanella no faci més xistes.

Que si insisteixen hi haurà algun desordre públic.

Que podria ésser que els hi toqués el rebre, encara que comptin amb un *Valiente*, i amb tot l'ímpetu d'un *Torriente*.

Que la simpàtica Marina Oliver, cada dia té més pretendents.

Que ho fa valer.

Que s'ho mereix.

No és pas fundant-nos ni en títols d'honor ni en antecedents històrics que pledegem pel nostre poble. Catalunya no és pas una bella romanalla arqueològica: Catalunya és el fet viu d'una realitat conscient.

Cal que voteu a favor de l'Estatut.

NOTICIARI FOX

L'Ajuntament d'Olot ha aprovat per aclamació L'ESTATUT DE CATALUNYA.

La minoria de reaccionaris aplaudia amb reserves, i el seu cap gros (que també ho és de «La Traïció»), el noi Lloses, ni va arribar a fer *mà manetes*, però ens va encolomar un discurs de *il·lo tèmpera* que el fa digne d'assentar-se a la dreta del *seu pare tot poderós*. (Això és un dir).

Ell es lamenta de no haver estat un dels redactors de l'Estatut; té la pretensió de creure-se'n digne; el

seu amor a l'ordre, a la religió, a la família i, per damunt de tot, al *vil metal*, el fa mereixedor de la nostra *trucada* sense reserves. Va dir que parlava en nom dels barba-meccs, i ells feren els *cabeçuts* assentint-hi amb el cap.

Li prometem per la setmana que ve un tritllo amb totes les campanes d'Olot. Història, xistes, anècdotes i part de la vida d'En Serrallonga i d'En Serra Mollera, formaran el text dedicat al *niño virgen y màrtir* de la fòbia anti-catalanista.

De moment, li recomanem que llegeixi el que en un altre lloc d'aquest número dediquem al mestre (?) Bastons.

■ Ens comunica molt atentament el «Centro Radical Socialista», que el «Centro Radical Socialista» ja no es diu «Centro Radical Socialista», sinó «Centro Radical Socialista».

Es una còpia, però tanseval!

■ El campament «Puigsacalm» de «Palestra» durarà —si el temps no hi fica la cullerada— del 28 de juliol al 15 d'agost. Sembla que hi haurà recepció.

■ Els sense feina, o millor els «sin trabajo», han adoptat per himne aquell «Canta, canta, vagabundo...»

El «coro» serà dirigit per un estimat amic nostre, músic i futur home cèlebre.

■ Elements del Casal Català proposen una excursió-visita al campament de «Palestra» de Font Tornedissa, pel dia 9 d'agost.

Augurem que serà un èxit.

■ La senyora «Traïció» ha promès donar el sí al senyor Estatut. Beneirà la unió o Mossèn Mínguez o bé Mossèn Infidel Català, si abans no han tornat a renegar de la seva Pàtria.

Aquesta unió ha estat molt comentada en els cafès i cases de bona conducta, conegudes les anteriors gestes de la *núvia*.

Ni un sol català normal, equilibrat, assenyat, intel·ligent i astut, deixarà de votar i fer que votin l'ESTATUT.

Espectacles

La Delegació de «Palestra» aconseguí l'objectiu proposat amb la projecció d'un programa de pel·lícules retolat en català, ço és interessar al públic en la catalanització del cinema que es serveixi a casa nostra.

Amb un nombrós i distingit públic per marc, es celebrà la sessió anunciada, el dimarts passat en el «Teatre Principal» que ens complagué extremadament, en especial per la depuració del retolat, que és fet acuradament i amb un llenguatge fàcil i planer.

Elàstima que els títols de les parts no fossin també en català, el qual desfigurava el bon efecte del conjunt.

Confiem que en la temporada vinent es retolaran millors pel·lícules que responguin a l'interès demostrat pel públic que contribuí amb entusiasme a la sessió.

Felicitem per la seva lloable iniciativa als organitzadors i empresari que l'ha facilitada.

JERONE

Català! Ciudadá!

Per l'assoliment dels teus drets et cal acomplir un deure ineludible:

VOTAR L'ESTATUT

La simpatiquíssima senyoreta Rosita Sala, que ens visità el dilluns passat.

L'home de la barra: El noi Lloses.

La setmana que vé els nostres «esquirols» el reventaran. Compreu EL DESPERTADOR!!

C O R R E U

—Pep-hito: Vàrem aprofitar-ne quelcom, fent-ho passar a «trucades d'altri» de la setmana passada.

—Ramonet: Igualment us diem.

—L'article últim que heu tramès, es podria publicar si anés signat pel vostre nom.

—J. Masferrer: Us agraïm molt la tramesa dels vostres dibuixos. Ara que lamentem no poder-ne fer l'us que desitjaríem.

—M. Mec.—Es impossible ficar-se amb En Mut i Mut ni amb l'Escola de Música, ni amb el secretari. Només En Blanc s'hi veu amb cor, però ens sembla que no en treurà res. Val més que envieu trucades.

Bola va: Està bé, però és massa fort. Ja ho sabem que no n'hi ha un pam de net, però a vegades s'hi posa més pa que formatge.

—Queden lletres per contestar.

L'ENCARREGAT DE LA BÚSTIA

Olot : Impremta de Pere Aubert : Nou de S. Antoni, 7